

MEDLEMSBLAD **FREM**

Boldklubben

NR. 4

AUGUST 1955

11. AARG.

Et alvorsord af cheftræneren

Efter at have virket som træner for min klub gennem tre sæsoner, er det vel ret naturligt, at man får visse skrumples desangående, da spillet for de københavnske storklubbers vedkommende stadig er af for dårlig kvalitet. Det var de københavnske storklubber, som måtte afgive 90 % af stjernespillerne til Italien og Frankrig efter olympiaden 1948.

Spillet kvalitet blev derefter — naturligvis! Men er vi nået meget længere trods 5-6 års arbejde. Jeg synes det ikke. Årsagerne kan være mangfoldige, men jeg skal her nøjes med, efter min mening, at nævne tre af de væsentligste.

1. Lad mig straks slå fast, at det vel aldrig nogen sinde har vist sig tydeligere, hvor stor en berettigelse og betydning stjernespilleren har, ikke alene som inspiration for sit hold, men også som inspiration for den ungdom, som står udenfor og skal suge lærdom til sig.

Uden at ville træde vore nuværende landsholdsspillere alt for hårdt over tærne, er der, efter min mening, ikke een spiller af fortidens format, og som sådan ingen større inspiration at hente her for vor ungdom.

Ja, men der må da stadig være talentfuld ungdom at finde i de store klubber, som senere kan udvikle sig til nye stjernespillere, hører man mange sige.

2. Naturligvis har disse klubber haft talenter og har det stadig; men har disse talenter haft den rigtige grobund at udvikle sig i? Jeg mener

nej, tværtimod. Dels har de hold talentet skulle udvikle sig på, været blottet for den eller de stjernespillere, som ved deres personlighed skulle hjælpe talentet den første svære tid, dels har disse hold, sæson efter sæson, spillet med ryggen mod muren for at undgå nedrykning. Disse mine anskuelser blev bestyrket, da jeg en dag hørte John Hansen udbryde: Hvad pokker tror du jeg havde nået, hvis jeg ikke var kommet på et hold, der kunne give mig den store støtte jeg fik, da jeg kom op.

3. Den tredje årsag, måske den allermest væsentlige, er spillernes mentalitet og hele indstilling overfor den individuelle træning. Her tænker jeg på den enkelte spillers eget initiativ til, udenfor den egentlige træning, selv at arbejde med de forskellige detaljer, selv bruge fantasien; kort og godt opøve de forskellige spark, tæmning og heading uden trænerens ordre.

Heri ligger den store forandring, træningsmæssig, før og nu. For os var denne træningsform ikke alene den morsommeste, men sikkert også den mest udviklende. Når spillerne i dag beklager sig over manglende tid før og efter den rationelle træning, vil jeg her på det kraftigste opfordre vore spillere, som deltager enten på 1ste, 2den a eller 2den b, til at give møde mandag og onsdag kl. 18, hvor denne, ganske uundværlige, træningsform vil blive praktiseret. Det er mit håb, at denne opfordring vil blive fulgt!

Leo Nielsen.

FREM'S SPILLEDragt

faas i klubben eller i

Klubbens Leverandør

Sportsmagasinet
F.I.B.

Amagertorv 11

Ctr. 689

Ctr. 14758

Turneringsprogram for ungdomsholdene

Det er glædeligt at se den interesse vore medlemmer viser vore ungdomshold og deres resultater. Alle fire rækker venter vi os meget af igen i år, og trænere og instruktører gør deres til, at rekorden med de 10 sejre vil blive slået. Særligt store forventninger stilles der til ynglinge- og junior-holdene i år. Vi bringer programmet for kampene i disse rækker og kan varmt anbefale vore medlemmer at gå ud og se disse velspillede kampe.

1. Ynglinge:

Dato	Bane	Kl.	Klub
20/8	FREM	16,00 mod	KFUM
27/8	KB	16,45 »	KB
3/9	Sundby	17,45 »	1903
11/9	FREM	10,00 »	Hero (pokal)
18/9	FREM	9,00 »	HIK
25/9	FREM	9,00 »	AB
1/10	Genf. Plads	16,00 »	Union (pok.)
9/10	B 93	8,15 »	B 93
16/10	1903	8,15 »	1903
23/10	FREM	9,00 »	Brønshøj
30/10	FREM	11,45 »	Fremad A.

1. Junior:

Dato	Bane	Kl.	Klub
27/8	FREM	16,00 mod	KFUM
10/9	FREM	16,00 »	Br.høj (pok.)
17/9	FREM	17,15 »	AB
24/9	FREM	16,45 »	B 93
2/10	Sundby	10,00 »	B 1903 (pok.)
9/10	Rådvedvej	8,45 »	Brønshøj
15/10	FREM	16,15 »	1903
23/10	FREM	10,00 »	Fremad A.
30/10	HIK	10,00 »	HIK
6/10	KB	10,00 »	KB

1. Dreng:

Dato	Bane	Kl.	Klub
27/8	1903	16,00 mod	1903
3/9	FREM	16,00 »	Fremad A.
24/9	KFUM	16,00 »	KFUM
2/10	Fælleden	10,00 »	Skjold (pok.)
9/10	AB	9,00 »	AB
15/10	FREM	15,15 »	B 93
23/10	Rådvedvej	8,45 »	Brønshøj
29/10	HIK	15,30 »	HIK
6/10	FREM	9,00 »	KB

1. Lilleputter:

Dato	Bane	Kl.	Klub
4/9	FREM	10,00 mod	Brønshøj
10/9	FREM	16,00 »	Fremad A.
18/9	B 93	10,00 »	B 93
24/9	KFUM	16,00 »	KFUM
1/10	FREM	15,45 »	1903
9/10	HIK	10,00 »	HIK
16/10	KB	10,15 »	KB
23/10	FREM	11,15 »	AB

Træningsplan for ungdomsafdelingen 1955-56

Ynglingeafdelingen træner mandag og onsdag fra kl. 18.

Instruktør: *Knud Larsen*. Holdleder: *Helmuth Diemar*.

Juniorafdelingen træner mandag og onsdag kl. 18.
Instruktør: *Willy Schell* og *Ove Sørensen*. Holdleder: *Knud A. Sørensen*.

Drengafdelingen træner mandag og onsd. kl. 18.
Instruktører: *Poul Olsen*, *Poul Tolstrup* og *Hartli Jørgensen*.

Lilleputafdelingen træner tirsdag og torsd. kl. 18.
Instruktører: *Erik Hansen*, *Sv. Pedersen* og *Knud Sørensen* (kl. 17—18).

Lagkagedrengene på *Bavnehøjbanerne* træner mandag og onsdag kl. 16,30—18,00.

Lagkagedrengene træner mandag og onsdag fra kl. 15—18.

Instruktør: *Valdemar Petersen*.

Instruktør: *Knud A. Sørensen*. Hjælpeinstruktør: *Egon Knudsen*.

F. O. B.

Så er det atter »trillesæson« for de gamle drenge. Vi lægger ud mandag den 12. september kl. 19 og fortsætter sæsonen igennem den anden mandag i hver måned. Vi har forlagt residensen til Ny Ravnsborg på Vester Fælledvej, da forholdene i Idrætsparken langt fra var tilfredsstillende. Keglebanen er nyanlagt og god at spille på, og da restaurationen er rar og hyggelig, er jeg ikke i tvivl om, at vi vil finde os bedre tilpas på Ny Ravnsborg. Vel mødt mandag d. 12. september.

P. M.

HEINRICH PEDERSEN

Griffenfeldtsgade

Telefon Nora 31 y - Nora 5731

smeder selv alle sine

Forlovelsesringe

derfor ... den smukkeste Ring til den billigste Pris

Boldklubben **FREM**

stiftet 17. juli 1886.

Adresse: Julius Andersensvej 3, SV.

Telefon: Valby 1317 - 1331.

Medlemstelefon: Valby 1331.

Kontortid: 13—17 (lørdag undtaget).

Postgirokonto: 65,388.

FREM's BESTYRELSE:

Formand: *Vilhelm Skousen*, kan træffes paa C. 3299 eller Eva 7325. — Næstformand: *Georg Hansen*, Damsø 3201. — Kasserer: *Erik Stummann*, C. 9716 eller Damsø 6785. — Øvrige medlemmer af bestyrelsen: *Børge Mossfeldt*, *Svend Frederiksen*, *Albert Olsen* og *Anders Henriksen*.

Medlemsbladets redaktion: Redaktør *Bernhard Nielsen*, Lyrskovgade 8 Eva 715.

John Hansen-gaven til „Dres”

Der er spænding i luften på den tid af året, hvor den årlige uddeling af John Hansens gave — et fuldstændigt spillerudstyr — skal uddeles. Det sker efter indstilling af trænerne og ungdomsinspektøren, Børge Mossfeldt, og deres saglige skøn bliver afgørende. At det i år blev den lovende Andreas Carlsen, der i år er rykket op som senior, vil ikke undre nogen, specielt ikke hans egne kammerater. Overrækkelsen af gaven fandt sted forleden på kontoret, og John var selv til stede.

— Det skal ikke være, fordi du er en dygtig fodboldspiller, du skal have min gave, sagde John. Men først og fremmest fordi du er en god kammerat og en frisk fyr. Men du må også vide, at det forpligter at modtage den. Således at vor klub vil få glæde af dig i tiden fremover. Med disse få ord vil jeg ønske dig til lykke og udtale ønsket om, at du vil få glæden fuldt ud af fodboldspillet.

Der er intet at sige til, at Dres var synlig berørt af sin berømte klubkammerats få, men velvalgte ord. Børge Mossfeldt takkede først John for gaven, som jo nu er ved at blive en årlig tradition og gjorde »Dres« opmærksom på, at det ikke var nogen tilfældighed, at det netop var blevet ham, der fik Johns gave. Han havde ved mange lejligheder vist alle de takter, en god Frem'er skal være i besiddelse af. Det være sig på banen eller uden for.

På seniorafdelingens vegne ønskede Svend Frederiksen »Dres« tillykke med gaven og bød ham samtidigt velkommen i »de voksnes rækker«. Det vil nu vise sig, om du er udlært, men jeg tror du vil bestå svendepøven, sagde Svend. Mere lykønskning.

»Dres« selv takkede John. Han lovede, at han skulle gøre sit til, at han gjorde sig fortjent til den hyldest, han havde modtaget. Men nogen John Hansen ville han dog ikke love at blive. Men det skulle ikke mangle på lyst fra hans side. Han takkede for de dejlige år i ungdomsafdelingen og håbede, at man også havde brug for ham hos seniorenene. Det manglede ikke på energi fra hans side, og han ville når som helst slå et slag for sin klub: FREM!

Moss.

b.n.

Velkommen

Fra efteråret er vor fortræffelige tidligere venstre wing gennem en halv snes år, hr. *Knud Larsen* igen knyttet til ungdomsafdelingen som instruktør.

Det er med stor glæde, vi byder Knud Larsen velkommen i ungdomsafdelingen, hvor vi igen kan nyde godt af hans evner og personlighed som instruktør.

Knud Larsen er knyttet til ynglingeafdelingen.

50 år

Et kendt og skattet medlem, *Helmuth Diemar*, bliver den 4. september optaget i de voksnes rækker. Det er utroligt, at denne unge mand bliver 50 år. Det må være al den tid, Diemar tilbringer sammen med klubbens ungdom, der smitter.

Diemar har i flere år virket som »onkel« og rejseleder for drenge og putter, og vi håber, at vi i mange år endnu må kunne nyde godt af Helmuths arbejdskraft og interesse.

I anledning af 50 års dagen er Diemar blevet forfremmet til »onkel« for 3. ynglinge.

Vi ønsker alle hjertelig til lykke.

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

På DBU's repræsentantskabsmøde den 28. august i Aarhus kom der et for dansk fodbold vigtigt spørgsmål til afgørelse. Det er forslaget om udvidelse af 1. og 2. division til 12 hold, et forslag, der er fremsendt fra to sider til repræsentantskabet, som måske kan blive af afgørende betydning for »top«-klubbernes fortsættelse som rene amatørklubber.

Forslaget er fremsendt af FBU og »Freja«, Randers, og medens man tildels kender motive-ringerne fra FBU, som i hovedparten er rent økonomisk, kender man intet til »Freja«s motivering, men det må antages, at det er de samme motiver, der ligger til grund for »Freja«. For FBU ligger sagen klar. I Odense har det været komplet umuligt at få publikum til fodbold, når det ikke var DM-kampe om livsvigtige turneringspoints. Det er sikkert kendt, at næsten alle internationale arrangementer siden krigen har givet underskud, ja, selv unionens egne nationale arrangementer har skuffet sådan, at unionen nu bøjer sig for publikums krav om flere DM-kampe. På Fyn kommer man kun, når der er »lir« eller »gas« i en kamp (sådan hedder det vist på fynsk), og så blegner alt andet ved siden af. Blæse være med kvalitet, når bare de to ovennævnte ingredienser er tilstede. Derudover har FBU også den motivering, at unionen tjener lette penge på disse flere DM-kampe, idet de fynske klubber betaler afgift af deres turneringskampe til unionen, og det er jo fristende for fodboldledere at hente disse penge til at imødegå stadig voksende udgifter. Så må alle andre betæneligheder vige.

Vi i FREM nærer mange betæneligheder mod udvidelse og øget kampantal med deraf følgende forlængelse af sæsonen. Disse betæneligheder er i første række af teknisk art, og om dem har der været skrevet og talt så tit, at det grænser til trivialitet at skulle gentage dem. Andre betæneligheder er baseret på en skønsmæssig vurdering af den både sportslige og økonomiske værdi af en sådan udvidelse.

For at give et bedre indtryk af, hvor overfyldt et fremtidigt turneringsprogram vil blive, er der s. 6 aftrykt et skema indeholdende et »fodboldår«s kampdage med *den kommende sæsons kampe*, og deri har vi så lagt *fire ekstra spilledage* ind (sat med fed skrift) plus yderligere den manglende landskamp, idet »året« kun indeholder 4 landskampe og vil mindst komme til at omfatte 5,

eventuelt 6, da DBU's økonomi sikkert vil kræve et sådant antal.

Lad os lige gå det igennem med de bemærkninger, de kræver. Sæsonen starter med alle 3 divisioner den 14. august. Det må vist være den yderste grænse for en begyndelse. Starten til efterårssæsonen kræver — i modsætning til starten til foråret (hvorfor egentlig?) ca. 1 måneds forberedende træning. *Altså træningsstart den 14. juli*. Derefter er der kampe hver eneste weekend til og med den 11. december. Den eneste »unormale« kamp i dette efterårsprogram er kampen Jylland — København, men det vil sikkert vise sig, at der hver sæson er brug for en sådan »unormal« kamp, enten det bliver den ene eller den anden organisation, der har brug for den. Vi er jo nu alle så »gamle«, at ønsket om at fejre runde fødselsdage og jubilæer vil falde oven i hinanden. *Men turneringskampe den 4. og 11. december?! Jo — det går måske i flere tilfælde, men risikoen for aflysninger — specielt i København (Idrætsparken) — er uhyggelig stor og uden chancer for at få dem afviklet samme halvsæson. Vi er vist ikke så fodboldmindede, at vi kan gå til fodbold jul og nytår. Altså en eller flere kampe må forudses at måtte flyttes til forårssæsonen. Og så kan man, efter at have spillet til fordel for julevelgørenheden den 18. december, holde jul og fodboldferie. 14 dage (fjorten dage)!*

Normalt har vi startet forårssæsonen den *sidste søndag i marts*, og det er blevet helt almindeligt de senere år at starte træningen *straks i begyndelsen af det nye år*. Nu skal vi — med udvidelse — starte den 18. marts, så derfor kan ferien ikke afkortes — tværtimod. Vinterfodbold må vist siges at være skrinlagt een gang for alle. — Første gang en fynsk fodboldleder foreslog at spille fodbold vinteren igennem, havde han glemmt at »tage misteltenen i ed«. Samme år lagde DBU en turneringskamp i Odense, jeg tror, det var den 13. marts, hvorefter man fik besked fra stadionsledelsen, at der var forbud mod at spille på stadion før *efter 20. marts*. Så røg den vinterfodbold og dermed hans hovedargument for udvidelsen: at man jo kunne spille om vinteren!

Forårsprogrammet er så det allerede nu fastlagte, og de to ekstra dage til udvidelsen er 18. marts samt 27. april (St. Bededag) som var fri. Derefter løber turneringerne videre hver weekend med sidste dag den 10. juni, hvorefter kampen København — Provinsen samt landskampen mod Norge lægger beslag på de næste to spilledage, — og juni er gået, *men derfor er der ikke tid til sommerferie*. Man vil nemlig se, at programmet kun indeholder *fire* fastlagte landskampe. Årets normale antal er 5, og derfor må søndag den 1. juli tages i brug til denne. Der er ikke plads til den i programmet, og skulle den eventuelt blive lagt på et andet tidspunkt, betyder det jo blot, at programmet forskubbes denne ene dag, og afslutningen bliver 1. juli. Nu ved man

yderligere, at DBU's økonomi er dårlig, og at man på samme repræsentantskabsmøde fra forretningsudvalgets side møder med forskellige forslag til stabilisering af denne. Forslagene indeholder en brandskatning af enten DM-klubberne eller lokalunionerne og vil ganske givet blive afvist af repræsentantskabet og klubbernes delegerede, og så er der kun *een udvej* — ja, der er *jo to*, men den ene lyder så banal: »at man må sætte tæring efter næring» — og det er *en landskamp mere*, og så rykker sæsonafslutningen hen til søndag den 8. juli. Så kigger vi lige op, hvor vi begyndte. Der står: *Træning til den kommende efterårssæson begynder 14. juli*. I alt en uge om sommeren og højst 3 uger om vinteren, hvor der ikke er fodbold at tænke på. *Hvad i alverden skal man få de 3—4 søndage til at gå med, når der ikke er fodbold?*

Lad os lige prøve at gå til den yderste konsekvens og se på, hvad en spiller, der er så »uheldig«, at hans klub går igennem til finalen i pokalturneringen, at han bliver udtaget til 5—6 landskampe (der er både B- og ungdomslandskampe) samt skal spille København—Provinsen, et par unionskampe til for sin union, en 4—5 andre kampe på udvalgte hold (Stævnet, Alliancen, Odense-Stævnet, Jydsk Pokalturnering o. s. v.) og endelig en 3—4 træningskampe før hver halv-sæson plus et par UK—Pressen-kampe, kommer til at spille på et år. Det vil blive noget i retning af nedenstående:

Danmarksturneringen	22 kampe
Pokalturneringen	5 —
Landskampe	5—6 —
Kbhvn.—Provinsen	1 —
Andre unionskampe	2 —
UK—Pressen-kampe	1—2 —
Stævnet, Alliancen o. s. v.	4—5 —
Træningskampe, forår	3—4 —
Træningskampe, efterår	3—4 —

Det er virkelig rigtigt, at tallet for denne »uheldige« spiller meget let bliver 50 kampe på et år. Man er vist ved at komme ud i overdrivelsen af amatøridræt på den måde. »Men er det nu også nødvendigt at misbruge vore spillere på den måde?« spurgte en sportsredaktør, da Jens Peter Hansen vendte hjem fra kampene i Island i sommer og skulle være med til at indvie Esbjerg nye stadion. Det ligger vist desværre sådan for de fleste fodboldledere, at landsholdsspillerne desværre af økonomiske grunde er pisket til at være med. Der kommer ingen for at se fodbold, hvis Jens Peter eller konsorter trækkes væk fra udvalgte hold eller klubbernes private kampe, hvis der overhovedet bliver plads til sådanne. I den forbindelse vil det være naturligt også at spørge, om klubberne eller deres sammenslutninger virkelig vil gå med til at lægge sig ind i en spændetrøje, som et sådant udvidet program er? Og hvordan er det med spillerne? Man erindrer måske svagt, at flere sportsjournalister i slutningen af maj og begyndelsen af juni skrev om flere

af vore landsholdsspillere, at de virkede »udbrændte«. *Udbrændte omkring 1. Juni!!*

Lad os lige se på forårsprogrammet igen. Med start den 18. marts risikerer man meget let aflysninger i starten. Vi fik dem i år. Vi har fået dem mange gange før, og med start en uge før er det indlysende, at risikoen forøges. Har man så endvidere et par eller flere udsatte kampe fra efteråret — hvor risikoen med kampe i december også er stor — ja, så er der kun *een mulighed* for at få dem afviklet, og *det er aftenkampe*. Men drejer det sig om kampe mellem hold fra København og Provinsen, så er man i samme situation, som tilfældet var i foråret med kampen KB—AGF, *at spillerne skal tage fri fra deres arbejde for at spille turneringsfodbold*. Det går vel nok for hovedparten af holdet, men de spillere, som i forvejen har fået bevilget og senere skal have bevilget frihed til landskampe, unionskampe o. s. v., må uvægerligt belaste deres arbejdsgiveres tålmodighed. Og det er jo netop de spillere, som klubberne nødigst undværer til turneringskampene. AGF er det seneste og bedste tilfælde. Det vil være forståeligt, om disse arbejdsgivere en dag mister tålmodigheden. »Personligt ville jeg aldrig beskæftige en sådan mand, hvis jeg var arbejdsgiver,« sagde en meget fremtrædende fodboldleder fornylig, og jeg giver min tilslutning. Rent bortset fra, at det givet må hemme en del spillere i deres erhverv, når så meget tid skal afses til fodbold.

Men det er først og fremmest *ikke danske fodboldlederes opgave at udskrive turneringer, der ikke kan passes i fritiden*. Næste gang, tilfældet KB—AGF indtræffer, og det indtraf i en turnering med færre kampe end ved en udvidelse — så kan man ikke tvinge AGF til at rejse med et reservespækket hold. Så længe vi er amatører, går arbejdet først, men derfor anes også bagsiden af medaljen: *det svenske betalingssystem!* Det er muligt, at det er *det*, man fra enkelte sider samtidig sigter på, og hvad det vil medføre, er det vidst bedst at lade ligge!

Vi skal heller ikke gentage alle betænkkelighederne af teknisk art med kun *een bane* til 1. division i København, men det er givet, at Idrætsparken ikke kan tage det merantal (måske 21, måske flere, alt efter hvor mange københavnske hold der kommer i 1. division), og så er der kun periferibanerne til disposition. Bare et par kampe derude vil gøre den økonomiske gevinst ved udvidelsen problematisk. Der vil sikkert ikke tjenes flere penge. Kampene må jo fordeles på banerne *i forvejen*, og det vil være komplet umuligt at skønne over deres tiltrækningskraft på *det* tidspunkt. F. eks. bliver en kamp Frem — B. 1909 lagt til Valby Idrætspark, og på det tidspunkt, den skal spilles, er det måske en afgørende kamp for op- eller nedrykning, således at man skønsvist kan forvente ca. 20.000 tilskuere eller mere. Og i Valby kan der være ca. 4000! Det vil medføre

fortsættes næste side >

I kamp mod professionelle ynglinge

I sidste nummer af medlemsbladet skrev de to ynglinge »Dres« og Jacob om deres dejlige tur til Saar, hvor de havde deltaget i en stor international turnering. Det er klart, at en sådan tur koster mange penge, og så melder spørgsmålet sig: Er det pengene værd at rejse ud og møde ungdomshold, der er professionelt betonedede og har det nogen sportslig værdi? Dette spørgsmål fortæller rejselederen Børge Mossfeldt om i nedenstående artikel.

Red.

Også sportsligt blev turen til Saarbrücken en oplevelse, det kan måske virke lidt mærkeligt at betegne vor sportslige indsats som succes, idet vi som bekendt kun opnåede at blive nummer 9 af 12 deltagende hold.

Jeg skal kort forsøge at redegøre for, hvad 2 Europa-Fussball-Turnier der Jugend er, og hvem der er arrangør af dette storstilede stævne.

Fussballclub Saarbrücken e. V. er en stor og meget velhavende klub med et medlemstal på 3000. Der findes 4 afdelinger med fodbold øverst på programmet og derefter atletik, tennis og bordtennis. Efter tysk mønster er der såvel professionel som amatør afdeling.

Turneringen blev startet i 1954 som et rent nationalt foretagende med deltagelse af Vesttyskland, men blev i år overtaget af Europa-Union im Saarland, der står som den egentlige arrangør og nu har navnet Europa-Fussball-Turnier der Jugend med propaganda for fred som det primære. Stævnet var et — efter danske forhold — meget stort foretagende, og det var fantastisk godt tilrettelagt, men der var heller ikke skelet til pengepungen. Alle udgifter ved stævnet blev betalt af byen Saarbrücken. Vi var sammen med »Lyn«, »Ajax«, »Elfsborg« og »Frankfurt« indkvarteret på en politiskole, der lå i en stor park ved en mindre by St. Ingbert, 24 km fra Saarbrücken, medens de øvrige hold boede i selve Saarbrücken.

Hvordan var vilkårene nu for os i denne store og omfattende turnering? Ja, uden at skulle bortforklare noget, var vi handicappet i forhold til vore modstandere, og så kan man naturligvis dertil spørge, hvad vi ville der, og om vi i det hele taget havde noget at gøre i dette professionelt betonedede stævne.

Da vi modtog invitationen, var den til vort ynglingehold med aldersgrænsen 18 år, og af det program, der fulgte med, fremgik det, at samtlige hold var ungdomshold, altså svarende til vort ynglingehold, men da vi var tilmeldt og modtog det endelige program, var aldersgrænsen ændret til 19½ år, og samtlige deltagende hold var mestre, med undtagelse af »Lyn«, »Elfsborg« og »Frem«.

Samtlige deltagende hold var professionelle med undtagelse af LYN og til dels ELFSBORG. Jeg kan oplyse, at VIENNA, som vi forøvrigt spillede 1—1 med, lønnede samtlige spillere med 1200 kr. i dansk mønt, og at alle vore modstandere fik penge for at spille fodbold, og at de som følge heraf var toptrænede og alle fysisk godt udrustede, og vi havde under disse forhold kun eet at gøre, at koncentrere os om ikke at falde helt igennem og gøre så god en figur som mulig, og det må siges at være lykkedes over al forventning.

Den første dag, hvor kræfterne og konditionen endnu slog til, blev faktisk lidt af en succes, idet vi startede mod turneringens favorit »Dinamo« og tabte 0—1. Det var et ualmindeligt godt hold, der spillede fodbold, som vi kender fra de bedste professionelle hold. De kunne alt, en fremragende teknik og et positionsspil, der var en sand fryd for øjet, og der var for os kun det ene at spille defensivt, hvilket resulterede i, at vi på et par lange bolde til fløjene burde have scoret et par mål. Chancen var der, men alt taget i betragtning et godt resultat for os.

Næste kamp mod Chaux-de-Fonds burde vi have vundet, det blev 0—0, men her var vi direkte uheldige, og mere er der egentlig ikke at sige om den kamp.

Vor kamp nr. 3 var mod vore venner fra Oslo, og her vandt vi 3—0 efter en god indsats. Vi havde LYN »på hælene« hele kampen og blev populære hos det store publikum.

Sidste kamp lørdag var mod BORUSSIA, Berlin, og her viste vi vel nok noget af det bedste fodbold, der blev spillet i de tre dage. Vi vandt 3—0 og scorede 2 drømmemål, et ved v. w. Tage Jacobsen — et rigtigt wing-mål på en god medløbsbold fra halfback. 5 minutter senere scorede Ole Larsen et dejligt mål fra kanten af strafesparksgrænsen, selvfølgelig med venstre ben, og ingen så bolden, før den sad i nefmaskerne. Efter denne kamp blev vi meget populære og betragtet som et af favoritholdene, så der er vel intet at sige til, at vi kørte hjem, fuld af optimisme og i strålende humør. 5 points den første dag var jo mere end lovende.

Om søndagen meldte reaktionen sig. Rejsen og kampene fra om lørdagen sad endnu i benene, og den første kamp mod FRANKFURT tabte vi 0—1, iøvrigt en meget lige kamp, hvor heldet var med vore modstandere. Spillet var på det jævne.

Kampen mod Saarbrücken blev for os en bitter pille at sluge, for vi var indtil da det eneste hold, der havde scoret 3 mål i en kamp, men nu blev det vor tur til at indkassere et nederlag på 3—0. Vi blev i denne kamp nedspillet af et virkelig godt hold, af klasse som DINAMO, og da

vi indtil nu havde spillet alle kampe med samme mandskab, var det tydeligt, at trætheden begyndte at melde sig.

Vi skulle spille næste kamp mod ELFSBORG og valgte at sætte 4 reserver ind for at kunne slutte med fuldt mandskab i den sidste kamp mod LILLE, hellere tabe 2 points til svenskerne end til franskmændene, syntes vi. Det viste sig dog, at vore reserver slet ikke slog til i det fine selskab, vi tabte, dog alt for stort, med 3—0, alle mål scoret på samme måde. Humøret efter denne kamp var på nulpunktet.

Sidste kamp, søndag, var mod Lille fra Frankrig. Det var et broget selskab, idet ikke mindre end tre mand havde stort fuldkæg. Flere af vore spillere havde før kampen fået massage, hvilket friskede gevaldigt op. Vi havde igen fuldt hold, fraregnet Bent Koch, der i to kampe blev erstattet med Erik Nielsen. Vi tabte 1—0, det var turneringens mest brutale hold. Målet de fik, blev scoret under klumpspil, idet udsigten var helt spærret for Erik, der iøvrigt klarede sig udmærket i de to kampe. Humøret på hjemturen til politiskolen var under nul, vi havde jo ikke fået points. Kun Tage var helt ved muffen og optimist, han mente bestemt, vi »tævede« VIENNA i morgen. Det var 15 trætte gutter, der gik til køjs kl. 9, og alle fik en dejlig søvn den nat.

Mandagen forløb betydeligt bedre, end Egon Knudsen og undertegnede turde håbe, vi troede nemlig, at alt krudtet var fyret af, kort sagt, at vore gutter ikke havde mere i sig. Vi forsøgte på bedste måde at skjule det, vi ventede, men vi havde undervurderet vore drenge.

Vi skulle spille mod tre af turneringens bedste hold, først mod ANDERLECHT, som vi klarede 0—0, en glimrende indsats af holdet.

I kampen mod VIENNA gik alle elleve på banen fast besluttet på at give alt, vi skulle ikke have en »sæk«, og — det blev dagens kamp. Allerede efter 5 minutters spil gik Kjeld glimrende forbi 3 mand og fik afleveret til Henning, der tog bolden ned, trak en gang, og scorede uden chance for målmanden.

Stemningen på tilskuerpladserne var på kogepunktet, for hvis FREM vandt kampen, var Saarbrücken vinder af turneringen. Der blev gået til sagen, vor opdækning var fin, blev en mand snydt, var den næste parat, det var glimrende holdarbejde. Alle sled og slæbte med det

resultat, at VIENNA ikke havde et skud på mål, medens vi derimod havde et par kæmpechancer. Tiden gik — tre minutter — to minutter tilbage, da der pludselig bliver spillet en lang bold fra venstre forbi mål. Bent Koch gik forkert af bolden, og på en eller anden mærkelig måde fik højre wing bolden i nettet fra en meget spids vinkel. Det var et uheld for Koch.

Sidste kamp var mod AJAX, og denne endte 0—0. Vi havde dermed opnået 3 points mod tre af de bedste hold, og så havde vi bestemt ikke heldet med os.

Havde vi fra turneringens start gjort som ELFSBORG, spillet defensivt, kunne vi have opnået en betydelig bedre placering, det ved vi nu.

Nu kan man spørge: Havde vi nogen fornøjelse af at deltage i denne turnering og var den rejsen værd? Svaret må blive: Ja, absolut, for rent bortset fra rejsens oplevelser har det uden tvivl haft stor betydning for vore drenge at se, hvorledes ungdommen i de stærkeste fodboldnationer bliver opdraget, hvad der forlanges af den, og hvad den må yde. I de tre dage fik de kun lejlighed til at se og ånde fodbold, så et og andet har ikke kunnet undgå at hænge ved. For eksempel fik vi lejlighed til at se, at så godt som samtlige hold lå betydeligt over os i positionsspillet, og det vil igen sige, at vi først og fremmest må være i perfekt kondition for at kunne gennemføre den stadige bevægelse af hver enkelt spiller for at kunne klare positionsspillet som DINAMO og VIENNA viste det. Teknisk set klarede vi det ganske godt bortset fra tempoet, for på dette punkt var vi bagefter.

Vi havde efter stævnets statistik det yngste mandskab, ca. 1 år yngre end de øvrige, og det var et stort handicap. Det er med så meget større glæde, jeg kan skrive, at holdets indsats var god, der blev kæmpet og ind imellem vist udmærket fodbold. Jeg kan derfor ikke lade være med at fremhæve nogle af holdets bedste spillere. Bent Koch gik fejl af en bold mod VIENNA, men denne fejl blev opvejet mange gange ved nogle glimrende redninger, et par af dem i den helt store stil. Også Erik fik vist godt spil. En af turens oplevelser var Kurt som h. back, det var ikke mange gange v. wing kom forbi i de 12 kampe, så nu ved vi, hvad Kurt skal spille i fremtiden. Halfbackrækken var i dobbelt forstand holdets ryggrad. Jacob som altid flittig og god, Dress har aldrig spillet bedre end i disse kampe, og een ting imponerede Dress med, hovedspillet. Han var i alle kampe suveræn i luften og absolut stævnets bedste stopper i hovedspillet.

Jeg vil slutte med en tak fra Knudsen og undertegnede for god ro og orden, og for de dejlige dage, vi tilbragte sammen. Der var en ting, der glædede os meget: Den moralske kondition og viljen til at kæmpe, som I lagde for dagen. Ting, som lover godt for fremtiden.

Børge Mossfeldt.

Amagerbrogade 96 . Telf. Amager 5030

Største Pladelager paa Amager

Specialværksted for Eftersyn og Reparation af alle Musikinstrumenter.